

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΓΗΘΕΑ

Εν Κύπρῳ σελήναις 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ » 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»

Ἰδρυς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΕΝ ΞΕΥΡΕΙ ΠΩΣ Ν' ΑΠΑΛΛΑΘΗ;
ΤΗΝ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝ ΗΜΕΙΣ.
(συνέχεια καὶ τέλος)

Εκ τῶν μέχρι τοῦδε γραφέντων ἀπεδείχθη, ὡς φρονούμεν, ἡ ἀληθὴς θέσις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν διαχειρίσιν τῆς νήσου καὶ ἐξοικονόμησιν, πιστῶς ὡς νομίζαμεν, ἡ ἐλλειπὴ κατὰστασις εἰς τὴν περιγραφὸν αὐτὴν—τὴν νήσον—αἱ συνθήκαι καὶ οἱ ὅροι ὑφ' οὓς κατελήφθη καὶ διοικεῖται. Τὸ μόνον λοιπὸν σωτήριον σημεῖον περὶ ὃ στρέφεται, ἡ δέον νὰ στραφῇ, ἡ προσοχὴ καὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων εἴτε ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐτησίως ἐξαγομμένου ἐκ τοῦ ταμείου τῆς νήσου ποσοῦ. Τότε, ἀλλὰ τότε μόνον ἔσται δυνατὴ ἡ προστασία καὶ ὑποστήριξις τῆς γεωργικῆς, χειροτεχνικῆς καὶ ἐμπορικῆς βιομηχανίας, τότε μόνον δύναται νὰ τύχῃ ἀναλόγου καὶ ἐπαρκούς ὑποστηρίξεως ἡ παιδεία, τότε μόνον δύναται νὰ βελτιωθῇ ἡ ἐπι τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας ἡμῶν ἐπιβλεψίς καὶ ἀσφάλεια, καὶ τότε μόνον κατόπιν ὧν τούτων δύναται οἱ Κύπριοι νὰ ἐλπίζωσιν ἐλάττωσιν τῶν υπερόγκων φόρων. Πλὴν διὰ τίνων μέσων δυνατόν νὰ κατορθωθῇ τὸ καλὸν καὶ τοσοῦτων καλῶν προξένον τοῦτο κατόρθωμα, ἡ ἐλάττωσις, δηλονότι, τοῦ ἐτησίως ἐξαγομμένου ἐκ τοῦ ταμείου τῆς νήσου ποσοῦ; Ἐδῶ εἶνε τὸ μέγα ζήτημα. Ἡ ἀσθένεια εἶνε γνωστὴ εἰς πάντας. Ἡ θεραπεία μόνον εἶνε δυσκατόρθωτος, καὶ, ὡς εἰς τὸν πάγοντα ὑπὸ πληγῆς τινος ἡ ἀσθενείας, εὐρίσκονται πολλοὶ οἱ δίδοντες συμβουλὰς καὶ θεραπευτικὰς συνταγὰς, οὕτω καὶ εἰς τὴν παρούσαν γενικὴν ἀσθενείαν ἑκαστος σκέπτεται καὶ προτείνει μέσον ἀπαλλαγῆς διότι ἡ ἀπαλλαγὴ εἶνε τόσον ἀναγκαία πρὸς σωτηρίαν καὶ ἐπιείκουσα, ὅσον εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ παράτασις τῆς παρούσης καταστάσεως ἀγεί τὴν νήσον εἰς βεβαίαν καταστροφὴν. Καὶ ἐπειδὴ διὰ λόγους οὓς εἵπομεν ἀνωτέρω, τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πρὸς τὴν Πύλην φόρου δὲν ἐνεργεῖ ἡ Κυβέρνησις, τὴν ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν τῶν Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων δὲν ἐπιχειρεῖ, δέον νὰ εὐρεθῇ μέσον τι, δι' οὗ καὶ ὁ φόρος νὰ πληρόνηται καὶ οἱ πολιτικοὶ σκοποὶ τῆς Ἀγγλίας νὰ ὑπηρετῶνται (χάριν τῶν ὁποίων κατελήφθη ἡ νήσος), νὰ κατορθωθῇ δ' οὕτω νὰ μέγῃ καὶ σχετικὸν περίσσευμα ἐν τῷ ταμείῳ.

Καθ' ἡμᾶς, ἐάν πράγματι ἀληθεύῃ τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται σπουδαίως περὶ τῆς καταστάσεως τῆς νήσου, μετὰ τὴν ἰδέαν περὶ ἀποδόσεως τῆς νήσου εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἥτις θὰ ὑπεχρεούτο καὶ εἰς τὴν κατ' ἔτος ἀπότισιν τοῦ πρὸς τὴν Πύλιν φόρου, ἰδέαν ὅμως, ἣν ἴσως θεωρεῖ πρόωρον ἔτι ἡ Ἀγγλ. κυβέρνησις, μετὰ τὴν ἰδέαν περὶ ἀλλοιώσεως τῆς συμβάσεως καὶ μετατροπῆς τοῦ φόρου εἰς κεφάλαιον, ὅπερ γὰρ μετρηθῇ ἅπαξ διὰ παντός τῇ Πύλῃ, μόνον μέσον πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀφορήτου καταστάσεως θεωροῦμεν τὴν παραχώρησιν αὐτοδιοικήσεως, ὑπὸ τοῦς ἐξῆς λίαν καθ' ἡμᾶς περιορισμένους ὅρους.

Δύο μόνον Ἀγγλοὶ νὰ κατέχωσι τὰ ἀνώτερα ὑπουργήματα ἐν τῇ νήσῳ, ὁ Μ. Ἀρμοστής καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς, ἅπαντες δὲ οἱ ἄλλοι κλάδοι τῆς ὑπηρεσίας νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ ἰθαγενῶν. Ἐάν χρειασθῶσιν ἐιδικότητές τινες νὰ σταλῶσι καὶ διδαχθῶσιν ἄτομα ἱκανὰ καὶ καταλληλὰ. Ἐν γένει πᾶσα ἡ διοίκησις τῆς νήσου νὰ ἀφεθῇ εἰς τοὺς κατοίκους ὑπὸ τὴν προστασίαν ἐννοεῖται τῆς ἀγγλ. κυβερνήσεως, ἥτις νὰ ᾔνε ἐλευθέρᾳ νὰ χρησιμοποίῃ τὴν νήσον στρατιωτικῶς ὡς ἤδη προτείνεται καὶ ὡς βούλεται, ἐν ἐποχῇ στρατιωτικῶν ἐνεργειῶν τῆς. Στρατιωτικῶς ν' ἀνήκῃ ἡ Κύπρος τῇ Ἀγγλίᾳ, πολιτικῶς δὲ νὰ ἀνήκῃ τοῖς Κυπρίοις, ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψὶν προστασίαν καὶ ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῆς Ἀγγλίας.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἐπέλθωσι μεγάλαι οικονομίαι καὶ μεγάλαι βελτιώσεις, κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν θέλησιν τῶν ἐντοπίων πλέον, καὶ θὰ παύσωσι τὰ κατὰ τῶν Ἀγγλῶν παράπονα, θεωρουμένων ἤδη ὡς κώλυμα κατὰ πάσης ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ὑποδεικνυομένης βελτιώσεως. Οὕτω δὲ διὰ τῶν οικονομιῶν καὶ βελτιώσεων κατορθωθῆσεται ὡς φρονούμεν ἡ εὐεξία τοῦ ταμείου καὶ συνεπῶς ὅλης τῆς νήσου. Οὕτω καὶ μόνον φρονούμεν ἡμεῖς ὅτι ἔσται δυνατὴ ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως τῆς νήσου.

Ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ πρᾶγμα φαίνεται βαρύτερον καὶ δυσκατόρθωτότερον τῶν ἄλλων, εἰς τὰ ὅποια δὲν ἐνέδωκεν ἡ Ἀγγλ. Κυβέρνησις καὶ ὅμως ἐάν βαθύτερον ἐξετασθῇ, θ' ἀποδειχθῇ τὸ μᾶλλον εὐκόλον καὶ τὸ μᾶλλον εὐκατόρθωτον δι-

ὅτι ἀφ' ἐνός μὲν οὐδόλως θίγει τὰ οικονομικὰ τῶν Ἀγγλῶν, ἐκπληρουμένων καὶ τῶν πρὸς τοὺς δανειστὰς τῆς Πύλης ὑποχρεώσεων τῆς Ἀγγλ. Κυβερνήσεως, χάριν τοῦ ὁποίου κατελήφθη ἡ νήσος, καὶ ἀφ' ἑτέρου οὐδόλως ἀλλοιοῖ τὴν πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν χρησιμότητα τῆς νήσου, ἀπαλλάττεται δὲ καὶ ἡ Ἀγγλ. Κυβέρνησις δικαίων παραπόνων κατὰ πολὺ μειούτων τὸ γόγητρόν της.

ΤΑ ΚΡΑΣΙΑ ΜΑΣ.

Κύριε τῆς «Σάλπιγγος»

Ἀπερχοίσαμεν ἐρέτος πολλοί, ἔχι ἔλοι, νὰ μὴ βάλωμεν γύφον εἰς τὰ κρασία, ἀφοῦ ἐβεβαιώθημεν ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν θὰ τὰ δέχωνται, ἀλλὰ κύριε, συγχώρησέ μου νὰ σοῦ πῶ ὅτι ὅπως εὐρίσκονται ἀπὸ ἡμᾶς κάποιοι κακοκέφαλοι, εὐρίσκονται καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς πολιτικούς καὶ ἀγοραστὰς τοῦ πράγματός, ἀφοῦ εἶναι πορὶ, ποῦ δὲν μπορῶ πῶς νὰ τοὺς πῶ, οἱ ὅποιοι μᾶς κάμνουν καὶ τὸ μετανοιώθωμεν πῶς δὲν βάλλομεν γύφον.

Εὐρίσκονται μερικοὶ, οἱ ὅποιοι ἅμα πάρουν τὸ πρῆξι τοῦ δείγματος τοῦ κρασίου, ἀντὶ νὰ τὸ βάλουν εἰς τὸ σῆμα τῶν νὰ δοκιμάσουν τὴν δύναμιν καὶ γεῦσιν τοῦ κρασίου, τὸ βάλλουν πρῶτα ἐντὶ ἀμμάτι τῶν ἀντικρῶ τοῦ ἡλίου διὰ νὰ δοῦν μήπως περνᾷ τὴν μαυράδα τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ἐπειδὴ καλὰ ἢ κακὰ, ἀλήθεια ἢ ψεύματα, οἱ χωρικοὶ ἔχουν τὴν ἰδέαν ὅτι, ὁ γύφος καθαρίζει καὶ μαυρίζει τὸ κρασί, ἀναγκάζοντα νὰ βάλλουν γύφον διὰ νὰ μαυρίσῃ (ἐνῶ σὲ βεβαιῶ κύριε συντάκτη δὲν μαυρίζει ὁ γύφος πολλὰ ὀλίγα κρασί, ὡρελεῖ, τὰ καλὰ κρασί, τὰ βλάπτει πολὺ, ὅπως τὸ κιννίνο ὡρελεῖ τοὺς θερμασμένους, ἀλλὰ δι' αὐτὸ δὲν πρέπει βέβαια νὰ τὸ πέρνουν καὶ οἱ υἱεῖς).

Πρέπει καὶ οἱ χ. ἔμποροι α) νὰ παύσουν νὰ ἐξετάζουν τὴν μαυράδα περισσότερον ἀπὸ τὴν γεῦσιν, β) νὰ παύσουν νὰ ἐνώνουν καλὰ ἀπίσσα καὶ ἄγρυφα κρασία μετὰ ἄλλα πιστωμένα καὶ γυφωμένα διὰ νὰ τὰ διορθώσουν καὶ τὰ κάμνουν ὅλα ὅμοια μετὰ τὰ τελευταῖα καὶ γ) νὰ συμφωνοῦσιν μετὰ τῶν, νὰ μὴ λέγουν οἱ μὲν: προσέξατε νὰ μὴ βάλλετε γύφον, καὶ νὰ λέγουν οἱ ἄλλοι: βάλλε ὅ τι διάλῃς θέλεις, φθάνει νὰ ᾔνε μαῦρον. (Σ. Σ. Ὁ χωρικός ἔχει πιστευόμενον τόσον νοῦν διὰ νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἐκ τῶν δύο ἐπιθυμεῖ τὴν ὠφέλειάν του καὶ ἐκείνου ἄς ἀκούσῃ).

Ἀκόμη δὲ πρέπει ὁ κρασέμπορος ὡς πολὺ τῆς ποῦ εἶνε καὶ γωρίζει περισσότερον ἀπὸ ἡμᾶς, νὰ προσπαθήσῃ νὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ καλλιτερεύσωμεν τὸ πρᾶγμά μας, ἀφοῦ μάλιστα ἐπιθυμεῖ ὡς λέγει τὴν πρόδόν μας καὶ ἀφοῦ ἡ καλλιτερεύσις τοῦ πράγματός εἶνε κατὰ τὸ ὅποιον καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνον θὰ ὠφεληθῇ.

Ἀπὸ τῆς Εὐρώπης δὲν θὰ δέχεται πλέον κρασία γυψωμένα, θὰ ἔμειθα βέβαια ἀνόητοι ἂν βάλωμεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πίσσαν πρέπει νὰ προσπαθήσωσιν οἱ ἔμποροι νὰ μᾶς εὕρωσι τρόπον διὰ νὰ τὴν ἀρήσωμεν πλέον. Πρέπει καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἡμεῖς νὰ ἐργασθώμεν μαζὶ, εἰδὲ μὴ μὲ τὸ «πρᾶξε τοῦτο» μόνον καὶ «μὴ πράξης τὸ τὸ ἄλλο», ὅταν δηλ. ἐκεῖνοι λέγουν λόγια, εἰ-μεθα καὶ ἡμεῖς συνειθισμένοι νὰ μὴ δίδωμεν αὐτῇ, καὶ ἔχομεν πιστεύω δίκαιον, διότι εἰς ὅσα εἰμεθα συνειθισμένοι ἀπὸ τοὺς προπάππους μας εἰς ἐκεῖνα πάλιν μᾶς ἀφίνουν, χωρὶς νὰ μᾶς λέγουν νεώτερα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἀφήσωμεν τὰ παλῆά μας. Κῦταξε ὅμως τώρα ἐπειδὴ μὲ τὸν γύψον βλάπτονται τὰ συμπερόντά μας, ἐπαύσαμεν ἀμέσως καὶ δὲν θὰ βάλωμεν. Ἐπίσης καὶ μὲ τὴν πίσσαν, ἅμα εὐρεθῇ νέος τρόπος θὰ παύσωμεν ἀλλὰ ποῦ θὰ βάλωμεν τὸ κρασί; ποῦ θὰ τὸ ἀποθηκεύωμεν;

Τὸ παράδειγμα τοῦ κρασιῦ ἔφερα διὰ νὰ εἰπῶ τὸ αὐτὸ καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα. Κατηγοροῦνται ἀμέσως οἱ χωρικοὶ ὅτι δὲν ἐνεργοῦσι διὰ τὸ ἓνα, δὲν πράττουν τὸ ἄλλο, ἀλλὰ μόνον κατηγορίας ἀκούομεν πάντοτε ἀπὸ τοὺς πολίτας· ποῖος ἀπὸ αὐτοὺς ἐπκέθη καὶ ἔλαβε τὸν κόπον νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ μὲ ὁρεξιν καὶ μὲ καλὸν σκοπὸν, εἰς τὸ ἓνα καὶ εἰς τὸ ἄλλο; Ἐμείναμεν ξαπόλυτοι εἰς τὴν τύχην μας μὲ τὴν κεφαλὴν μας. Ποῖος λοιπὸν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς κουνκούρῃ; Δὲν μᾶς κανεὶ τὸ κουνκούρημα πῶχομεν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τοὺς εἰσπρακτόρας, ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ ἀπὸ τόσα ἄλλα πράγματα; Διότι ἔτυχε νὰ ἡμαί παρὼν ὅταν ἐξυλοκοπήθη μία γυναῖκα—ἀνάθεμα τὴν ὥραν, —ἐζημιώθην περισσότερον ἀπὸ 4 λίρας χασομερήματα καὶ τίποτε ἀκόμη δὲν ἔγεινεν. Αὐτὸ τὸ γράφω διὰ νὰ καταλάβητε σεῖς οἱ πολῖται τί πελάδες ἔχομεν ἡμεῖς οἱ χωρικοὶ καὶ νὰ λυπηθῆτε καὶ σεῖς ὀλίγον τὴν κεφαλὴν μας, νὰ γείνητε δὲ καλὴ ἡ κεφαλὴ, ἂν θέλετε νὰ φαίνεσθε κεφαλὴ μας.

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κοιλανίου.

Εἰς Κρασοχωρίτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὁ καύ-
σων ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς
δυνάμεώς του. Ἰσως εἶνε ἡ τελευταία
λάμψις του.

Κατὰ τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς
22 Ἰσταμένου, ἐπιβάλλεται δεκαήμερος
κάθαρσις ἐν τῷ λιμένι Λάρνακος πᾶσα
ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης προέλευσις, ἐ-
ὰν μὴ αὕτη ἐτέλεσε τοιαύτην ἐν τινι
λιμένι πλὴν τῶν τῆς Αἰγύπτου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο
ἐκ Λάρνακος ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Ἀθή-
ναις σπουδάσας τὰ φιλολογικὰ καὶ διδά-
κτωρ ἀναγορευθεὶς ἱερολογιῶν. ἱεροδιάκο-
νος κ. Κύριλλος Βασιλείου, ὅστις προσε-
κλήθη ὅπως καθέξῃ διδασκαλικὴν θέσιν ἐν
τῷ Ἑλλ. σχολείῳ τῆς πόλεως μας. Ἐν
τῷ προσώπῳ τοῦ εὐπαιδευτοῦ καὶ φιλο-
μούσου τούτου κληρικῷ ἡ πόλις ἡμῶν ἀ-
ποκτᾷ ἓνα ἐτι ἀριστον ἐλληνοδιδάσκαλον
καὶ λόγιον ἱεροκήρυκα, διὸ καὶ πάνυ εὐ-
χαρίστως ἐπεκροτήθη ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῆς

πόλεως ἡ ἀξιέπαινος αὕτη προᾶξις τῆς Ἐ-
φορίας.

Ἡ σύμπτωσης δύο ὁμοίων ἐπιθέτων γί-
νεται πολλακίς πρόξενος πολλῶν συγγύσε-
ων καὶ παρεξηγήσεων, ἐκλαμβάνομένων
ἄλλων ἀντ' ἄλλων προσώπων. Οὕτω καὶ
ἡ συνάδελφος «Νέα Ἀφρικὴ» τῆς Ἀλεξάν-
δρείας ἀναγράφασα τὴν μεταξὺ τοῦ κ. Ν.
Ρωσσίδου (ὕπαλλήλου τοῦ ἐλεγκτικῆς τμη-
ματος) καὶ τοῦ κ. Γ. Κραμβῆ δικὴν, εἰ-
κάζει ὅτι ὁ κ. Ν. Ρωσσίδης εἶνε ὁ κ. Ν.
Θ. Ρωσσίδης, ὁ ἑτέρος ἀδελφὸς τῶν ἐν-
ταῦθα γνωστῶν ἐμπόρων κ. κ. Ἀδελφῶν
Ρωσσιδῶν, πρὸς οὓς οὐδεμίαν συγγένειαν
ἔχει ὁ πρῶτος.

Μεγάλη ἡ ἐλλείψις μικρῶν νομισμάτων
ἐν τῇ πόλει μας. Μετὰ μεγίστης δυσκο-
λίας ἐκτελοῦνται αἱ μικραὶ συναλλαγᾶι
ἐν τῇ ἀγορᾷ, τώρα μάλιστα κατὰ τὴν ἐ-
ποχὴν τῶν χαρουπιῶν. Δύναται τις νὰ
περιέλθῃ ὁλόκληρον τὴν ἀγορὰν καὶ νὰ χα-
ρίξῃ 3 γρόσια νὰ τοῦ ἀλλάξωσι μίαν λί-
ραν καὶ νὰ μὴ εὕρισκῃ. Ἀπορίας ἄξιον
πῶς ἡ Τράπεζα ἡ ἡ Κυβέρνησις δὲν φρον-
τίζουν νὰ ἔχωσιν ἐνταῦθα ψιλὰ νομίσμα-
τα, τελλίνια καὶ λοιπὰ, διὰ νὰ εὐκολύ-
ωνται οἱ ἄνθρωποι.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὸ πο-
λεμικὸν «Δόλφιν» κατέπλευσεν εἰς τὸν
λιμένα μας, ἀνεχώρησε δὲ τὴν ἐπιούσαν
κανονικοβουλοῦν ἐν τῷ πελάγει. Ἄγνωστος
ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς του. Τινὲς λέ-
γουσιν ὅτι ἔφερε καὶ ἐπῆρεν ἐπιστολάς
μόνον.

Ὡς πληροφοροῦμεθα καταρτίζεται ἐν-
ταῦθα ἐταιρία τις διὰ νὰ φέρῃ ἐν μικρὸν
ἀτμόπλοιον νὰ ὑπηρετῇ τὰς παραλίους τῆς
νήσου πόλεις. Καλλίστη ἡ σκέψις ἂν ἀλη-
θεύῃ δὲν ὑπάρχουσιν ὅμως ἐπιχειρηματίαι
ἐν τῇ νήσῳ μας, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφα-
μεν, ἄλλως κάλλιστα ἡδύναντο οἱ κε-
φαλαιοῦχοι, ἡ διὰ συνδρομῶν, νὰ ἀ-
γοράσωσιν ἐν μικρὸν ἀτμόπλοιον, ὡς τὰ
τοῦ Πελ. π. γ., τὸ ὁποῖον καὶ τὴν μεταξὺ
Αἰγύπτου καὶ Κύπρου γραμμὴν νὰ ὑπηρε-
τῇ καὶ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν νὰ
ἀναλάβῃ, ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς ἐκ μέρους
τῆς Κυβερνήσεως. Μία τοιαύτη προᾶξις ὀ-
λίγα ἄρα γε θὰ συνεπέφερε τὰ κέρδη;

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν συνδρομητῶν
τῆς «Σάλπιγγος» στέλλουσι κατ' εὐθείαν
εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν των, νὰ στέλλω-
σιν αὐτὴν ἢ εἰς χρήματα ἢ εἰς γραμμα-
τόσημα τῶν 20 μόνον παραδῶν καὶ οὐ-
χὶ μεγαλειτέρας ἀξίας. Τὸ οὐσιωδέστερον
ὅμως εἶνε, ἐννοεῖται, νὰ τὴν στέλλωσιν.

Φίλη «Σάλπιγγι»

Τίς ἡδύναντο νὰ εἴπῃ ἢ νὰ φαντασθῇ ὅτι
ἡ πυρετώδης ἐκείνη ἐνέργεια πρὸς ἀνοικοδό-
μησιν τῆς ἀνοικοδομήτου Ἐκκλησίας μας ἐμει-

λε νὰ καταλήξῃ εἰς μηδέν, καὶ ὅτι τὸ ἱστορικὸν
τραπέζιον τῆς Μ. Πέμπτης, θὰ ἐφύλαττε καὶ
δευτέραν παρὰ τὰς αὐτὴν ἐν τῇ αὐτῇ κατὰ μέλ-
λουσάν τινα Μ. Πέμπτην ἰσως δὲ καὶ τρί-
την καὶ τετάρτην; Τίς ἡδύναντο νὰ προείπῃ ἢ
νὰ φαντασθῇ ὅτι πρὸς εὐρεσιν καταλλήλου
ἀρχιτέκτονος θὰ ἐργαζόμεθα τρία ὁλόκληρα ἔτη
(διότι καὶ πρὸ 2 ἐτῶν ἐν τῇ ἀναζητῇ ἀρχι-
τέκτονος ἐναυάγησε τὸ ζήτημα) καὶ ὅτι Κύρι-
ος οἶδε πόσα ἀκόμη, θὰ ἐργαζόμεθα; Τὸ βέ-
βαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶνε ἀρ-
κετὰ εὐρύχωρος καὶ ἃς τολμήσῃ τις, χάριν πε-
ριεργείας, νὰ κλείτῃ τὸ κατάστημα τοῦ καὶ νὰ
ὑπάγῃ καμμίαν Κυριακὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
καθ' ἣν ὦρα καὶ φωνάζουν ἐκεῖ μέσα οἱ πα-
πάδες καὶ οἱ ψάλται, καὶ θὰ εἴῃ ὅτι τὰ 9 καὶ
ἐννέα ἔννατα τοῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας εἶνε
κενὰ εἰς ἐστί. Παρ' ἐλπίδα μόνον, 3—4 ἡμέ-
ρας κατὰ τὴν Λαμπρὰν σμικραίνει εἰς ἑνὸς
ἀνυπόφορον, καὶ, σὲ βεβαίῳ φίλε συντάκτα, καθ' ὅσον
δὲν εὐρίσκεται τρόπος νὰ χαλᾷ μία Ἐκ-
κλησία τὴν Μ. Πέμπτην καὶ νὰ ἀνοικοδομηθῇ
μέχρι τὸ πολὺ πολὺ τῆς Κυριακῆς τῆς Λαμ-
πρᾶς, εἶνε πρᾶγμα ἐκ τῶν δυσκολωτάτων ἢ
ἀνοικοδομητῆς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τοῦτο δὲ, οὐχὶ διότι δὲν ἔχομεν τοὺς τρό-
πους, ἢ τὴν καλὴν θέλησιν, ἀλλὰ πρῶτον, δι-
ότι οἱ ἀναθεματισμένοι οἱ ἀρχιτέκτονες ἀπαι-
τοῦν ἔτη πολλὰ νὰ κλείσωσι συμφωνίας καὶ
δεύτερον, ὅπερ τὸ κυριώτερον καὶ οὐσιωδέστερον,
διότι ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς Ἐκκλησίας θὰ συνε-
πιφέρῃ τὴν κατεδάφισιν τῶν σχολείων καὶ εἶνε
κρίμα νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς
τοιαῦται ἀρχαιολογικαὶ κατακόμβαι, ἐν αἷς πρα-
κτικώτατα τῇ ἀληθείᾳ διδάσκονται οἱ παῖδες
ἡμῶν τί ἐστὶ φυλακὴ, διὰ νὰ ἀποφεύγωσι πᾶν τὸ
δυνάμενον νὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς αὐτάς. Καὶ προ-
τιμότερον τῇ ἀληθείᾳ νὰ ᾔε φυλακισμένοι καθ' ὅλην
τὴν παιδικὴν των ἡλικίαν, ἀποφάτῃ τῶν
γονέων, παρὰ νὰ φυλακίζωνται ἐν ἀνδρικῇ ἡλι-
κίᾳ ἀποφάτῃ τῶν δικηρίων. Πρακτικωτέρα ἂν ὁ-
ρθωποποιήτικῃ ἐφεύρεσις καὶ αὐτῶν τῶν
Ἀμερικανικῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ρυθμὸς τῆς Ἐκ-
κλησίας δὲν εἶνε κρίμα νὰ ἐκλείψῃ ἐκ τῶν με-
λειτῶν τῶν ἀρχαιολόγων; δὲν εἶνε κρίμα νὰ
λείψῃ ἓνας ναὸς μετὰ τοῦ ὁποῖου συνδέονται
πᾶσαι αἱ ἀναμνήσεις τῶν πάππων καὶ προπάπ-
πων μας, εἰς τὸν περίβολον τοῦ ὁποῖου ἐπαίξεν ὁ
μακαρίτης πρόπαππός μας, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου
ἐνυμφεύθη ἡ μακαρίτις προμήτωρ μας, καὶ ἐ-
βαπτίσθησαν οἱ μακαρίται πάπποι μας; Ὅταν
ἀνοικοδομηθῇ δὲν θὰ ἐκλείψῃ ἐκείνη ἡ γωνία
τῆς Ἐκκλησίας, ἐκείνη ἡ αὐλὴ, ἐκεῖνο τὸ πα-
ράθυρον, ἐκεῖνος ὁ θρόνος, ἐκεῖνο τὸ τέμπλον,
μετὰ τῶν ὁποίων συνδέονται τόσαι παιδικαὶ ἀ-
ναμνήσεις μας ὅταν κατ' ἔτος μίαν φορὰν ρί-
πτωμεν ἐπ' αὐτῶν τὸ βλέμμα; Ὁχι! μυριάκις
ὄχι! παρὰ νὰ ἐκλείψωσι τόσαι ἡδέαι ἀναμνή-
σεις καὶ τόσα ἔξοχα πράγματα, ἃς μείνῃ ὡς
ἔχει ὁ ναὸς καὶ προτιμότερον κατὰ τὰς τρεῖς ἢ
τέσσαρας ἡμέρας τῆς Λαμπρᾶς, ὅτε ἡ εἰσοδος
εἶνε ἐλευθερά καὶ εἰσέρχονται πολλοὶ, νὰ γίνηται
ἡ λειτουργία ἐν... ὑπαίθρῳ.

Λεμησῶ.

Εἰς ἀρχαιοφίλος.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Τῷ ἐκ Λευκωσίας Ἀ γ ν ο ὡ μ ο. — Δὲν καταχωρίζομεν τὴν
ὠραίαν καὶ πλήρη εὐφυῆ ἐπιστολήν σου, πρῶτον ὡς ἀνυ-
πόγραφον καὶ δεύτερον ὡς λίαν κολακευτικὴν, διὸ καὶ σὰς
εὐχαριστοῦμεν. Ἔστε δὲ βέβαιος ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τε-
χνήματα οὐδὲν ἰσχύουσι πρὸ τῆς «Σάλπιγγος».

—ο—

«Εἰς τὰ Σκοτὴ τῆς Ἀφρικῆς».

Ὁ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ συντάκτης τῆς «Ν. Ἀφρικῆς» κ. Θ.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ.
Διά το 24 φυλλάδιον της 30 Ιουνίου συμπληροῦν ὁ πα-
λαιός. Ἀρχιμανδρίτης κ. Γε. Ζηζιόπουλος τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ
ἐπ' αὐτοῦ ἐν Μεσσηνίᾳ ἐκδομένου ἐφημερίτου καὶ λαμπροῦ
ἀναγνωσματος τοῦ «Ἐξήγητοῦ τῶν ἁγίων Γρα-
μμάτων». Μόνον οἱ εὐτυχῆσαντες νὰ ἦναι τακτικῶς ἀναγνώσαν-
τες ἐν λόγῳ περιοδικῷ δύναται νὰ γνωρίζωσι τὴν σπου-
δαίτητά τὴν χρησιμότητά, καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ-
του. Περιοδικὰ τοιαῦτα εἰς τὴν Ἀνατολίαν, καὶ ὁ «Ἐξή-
γητὴς», εἶνε ἐξ ἐκείνων ἅτινα ὀφείλει πᾶς τις ν' ἀναγι-
νώσκῃ καὶ ἐξ ἐκείνων ἅτινα ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντα τὴν εἰ-
ληκρινὴν ἔθερμον καὶ ἀνευ πομποδῶν καὶ υπερβολικῶν φρά-
σεων συντάσσιν τὸν.

Ο «ΕΞΗΓΗΤΗΣ».

Διά το 24 φυλλάδιον της 30 Ιουνίου συμπληροῦν ὁ πα-
λαιός. Ἀρχιμανδρίτης κ. Γε. Ζηζιόπουλος τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ
ἐπ' αὐτοῦ ἐν Μεσσηνίᾳ ἐκδομένου ἐφημερίτου καὶ λαμπροῦ
ἀναγνωσματος τοῦ «Ἐξήγητοῦ τῶν ἁγίων Γρα-
μμάτων». Μόνον οἱ εὐτυχῆσαντες νὰ ἦναι τακτικῶς ἀναγνώσαν-
τες ἐν λόγῳ περιοδικῷ δύναται νὰ γνωρίζωσι τὴν σπου-
δαίτητά τὴν χρησιμότητά, καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ-
του. Περιοδικὰ τοιαῦτα εἰς τὴν Ἀνατολίαν, καὶ ὁ «Ἐξή-
γητὴς», εἶνε ἐξ ἐκείνων ἅτινα ὀφείλει πᾶς τις ν' ἀναγι-
νώσκῃ καὶ ἐξ ἐκείνων ἅτινα ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντα τὴν εἰ-
ληκρινὴν ἔθερμον καὶ ἀνευ πομποδῶν καὶ υπερβολικῶν φρά-
σεων συντάσσιν τὸν.

Ὁ β. τόμος τοῦ «Ἐξήγητοῦ», ἀρχίζει τῇ 4. προσεχούσῃ
Αὐγούστου. Τυχὴ ἐτήσια φράγμα χρ. 8 πληρωτέα καὶ ἐξ-
μηνία.

«ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ»

Περιεχόμενα τοῦ 8 ἀριθ.

Γνωστοποίησις διὰ τελευταίαν φράξιν.—Συρμού τὰ νεώτε-
ρα.—Χειροτεχνήματα.—Οἰκίαι Οἰκονομίας.—Ἡ προβλεψι-
σις ποιήμα.—Ὁρεὶ τέττατος Οἰκονομίας.—Ἀλλοτρίοι ποιήμα
κ. λ. λ. Τυχὴ ἐτήσια τοῦ μηνιαίου τοῦτου περιοδικοῦ φρ. χρ.
10.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—οφο—

ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Ὁ Πατριάρχης τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ὑπέβαλε τὴν
Δευτέραν. Τῇ κατόπιν Πέμπτῃ κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Βε-
ζύρου ἠρνήθη νὰ μεταβῇ, ἐπέμψε δὲ τὸν Μητροπολί-
την Ἡρακλείας κ. Γερμανόν, ὅστις ἐπὶ μίαν καὶ ἡμί-
σειαν ὥραν παρέμεινε μετὰ τοῦ Βεζύρου. Ἡ συνδιά-
λεξις μετὰ τοῦ Ἑλλήνου ἱεράρχου καὶ τοῦ Ὀθωμανοῦ
πρωθυπουργοῦ ὑπῆρξε ζωηροτάτη καὶ θυελλώδης. Ὁ
Βεζύρης πολλάκις ἐξήρθη ἐνεκα τῶν ἐντόνων λόγων τοῦ
Ἑλλήνου ἱεράρχου, κατηγοροῦντος τὴν Πύλιν, ὅτι
ἐπεμβαίνει εἰς τὰ δόγματα τῆς Χριστιανικῆς θρησκεί-
ας.

Ἡ διαμαρτυρία τοῦ Πατριάρχου εἶνε ἐντονωτάτη.
Καταγγέλλει τὴν Πύλιν εἰς σύμπαντα τὸν Ὀρθόδοξον
Χριστιανισμόν ὡς διώκοντα τὴν Ὀρθόδοξον θρησκεί-
αν καὶ κηρύσσει τὴν Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ ποιεῖται
δ' ἔκκλησιν εἰς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας Ἑλλά-
δος, Ρωσίας, Σερβίας καὶ Ρουμανίας.

Τὰ δύο Σώματα, ὑποστηρίζοντα τὸ διάδημα τοῦ
Πατριάρχου, ἐδήλωσαν ἐγγράφως τῇ Πύλιν, ὅτι δὲν θά
προδῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν διαδόχου τοῦ παραιτηθέν-
τος Πατριάρχου. Κηρύσσουσι καὶ ταῦτα ἐν διωγμῷ
τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιφυλάσσονται δὲ
νὰ ἐκθέσωσιν ἐν λεπτομερείᾳ ὅλους τοὺς ἀπὸ 30 ἐ-
τῶν διωγμοὺς καὶ τὰς ἀθετήσεις τῶν προνομίων καὶ
τῶν συνθηκῶν.

Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς Κωνσταντινουπόλεως ἐν με-
γίστῃ, εἰς εἰκὸς, διατελεῖ συγκινήσει καὶ ὑποκώφῃ ἀ-
ναδρασμῷ, τὸ δὲ Φανάριον διατελεῖ ὑπὸ αὐστηρὰν ἀ-
στυνομικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἀξιοσημείωτον, ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἔλεγε μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς παραι-
τήσεως πρὸς συνάδελφόν του, ὅτι «οὐδὲν θά ἴσχυεν
» ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν βερατίων ἢ ἐπέμβασιν τῶν
» Δυνάμεων, ἐὰν εἶχετε (οἱ Ἕλληνες) Πατριάρχην».

Συνέντευξις Μητροπολίτ. Ἡρακλείας καὶ Βεζύρου.

Ἡ περὶ τῆς ἀνωτέρω γίνεται μνεία βαρυσήμαντος
συνέντευξις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡρακλείας μετὰ
τοῦ Μ. Βεζύρου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν διήρκασαν ἡ μετὰ

τοῦ Βεζύρου καὶ τοῦ Ἡρακλείας συζητήσεις σφοδρότα-
ται. Φαρμοῖα δὲ ἐγένοντο τὸ θάρος καὶ ἡ γλώσσα
τοῦ Μητροπολίτου τούτου. Σφοδρῶς ὁ Βεζύρης ἀνέ-
κρουσε τὴν αἰτίαν τοῦ Ἡρακλείας, ὅτι ἡ Ἰσλα-
μικὴ κυβερνῆσις ἐπεμβαίνει εἰς δόγματα Χριστιανικά.
Καὶ ὅμως ὁ Γερμανὸς ἀκαταμαχητὸς ἐπέμεινε εἰς τὴν
βαραίναν ταύτην κατὰ τῆς Πύλης κατηγορίαν. Ἐπεκα-
λέσθη ὁ Βεζύρης τὸ προτιθέμενον, ὅτι καὶ πρὸ τοῦ
Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου διωρίσθησαν ἀρχιερεῖς Βουλ-
γάροι ἐν Σκοπετίαις καὶ Ὀχρίδι χωρὶς δέχθαι νὰ δια-
μαρτυρηθῇ τὸ Πατριαρχεῖον. Ἐρωτώντας τὸν δέψενον
ὁ Γερμανὸς, παραπέμψας αὐτὸν εἰς τὰ ἀρχαία. Ἀπέ-
δειξεν ὁ Γερμανὸς τῷ Βεζύρῃ, ὅτι οὐδ' αὐτὸ τὸ φη-
μάνιον τοῦ 1870 ἐπιτρέπει τὴν ἐκδοσιν βερατίων. Ἀ-
πέδειξεν ἔτι ὁ Γερμανὸς, ὅτι τὸ φημάνιον δὲν ἔχει
λόγον ὑπάρξεως μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς μετᾶ τοῦ
1872 Συνόδου, ὅτι δὲ μόνον, ἐὰν ἐπιβληθῇ τοῖς βουλ-
γάροις ἀλλαγὴ σχήματος καὶ ὀνομασθῶσιν ἐν τοῖς βε-
ρατίοις γκάρ-ὀρτονδὸξ (= μὴ ὀρθόδοξοι), δύνα-
ται ἡ Πύλη ν' ἀναγνωρίσῃ Βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ Βεζύρης εἰς πάντα ταῦτα ἀντεῖπε ἑρως, ὅτι «ὁ
» Ἰσραὴς περὶ χορηγίας τῶν βερατίων ἐξεδόθη, ὅτι δὲ
» τὰ βεράτια θὰ δοθῶσι, διότι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις πι-
» εῖναι τὴν Πύλιν πρὸς τοῦτο, μάλιστα δὲ ἡ Ρωσ-
» σία, ὅτι δὲ μόνον φορητὸν διακριτικὸν σημεῖον θά
» φέρωσι καὶ δὲν θά ἀνακηρύσσονται γκάρ-ὀρτονδὸξ».
Ὁ Ἡρακλείας ἀπεκρίθη, ὅτι «πιθανὸν νὰ τὸ θέλῃ καὶ
νὰ τὸ ζητῇ ὅλη ὁ οἰκοπένη, ἀλλ' ἡ ὀρθοδοξία δὲν
τὸ θέλει καὶ δὲν θά γίνῃ». Καὶ τί θά πράττει;
ἠρώτησεν ὁ Βεζύρης. Ὁ Ἡρακλείας ἀπεκρίθη, ὅτι «ἐπικαλεσθῶμεν τὰς διευθε-
σινὰς, ἰδίᾳ δὲ τὴν τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Βερο-
λίνου, θά ἐπικαλεσθῶμεν δὲ καὶ τὴν ἐπικουρίαν τῶν
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν, κηρύσ-
σοντες τὴν πρώτῃν τῆς ὀρθοδοξίας ἐκκλησίαν τὴν τῆς
Κωνσταντινουπόλεως ἐν καταστάσει διωγμοῦ, ἀπῆντη-
τησεν ὁ Γερμανός.

Ἐξέμνη ὁ Βεζύρης. «Καὶ τί ἀναμινύσθε ἐσεῖς
με τὰς συνθήκας καὶ τί ἔχετε νὰ κάμψτε ἐσεῖς με
αὐτάς;» «Εσεῖς, ὑψηλότατε, διὰ νὰ σώσῃτε τὸ κρά-
τος ἀπὸ ξενικῆς ἐπεμβάσεως, ἀνεμίξατε τῷ 1856 ἐν
τῇ συνθήκῃ τῶν Παρισίων καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ συνθήκῃ
τοῦ Βερολίνου τὸ Πατριαρχεῖον, κατ' ἀκολουσίαν δὲ,
ὅταν διωκόμεθα ὑφ' ἡμῶν, δυνάμεθα καὶ ὀφείλομεν ν'
ἀναμινύσθωμεν καὶ ὑμεῖς με αὐτάς». «Καὶ ποῖας ἐκ-
κλησίας θά ἐπικαλεσθῇτε εἰς ἐπικουρίαν;» «Τὴν τῆς
Ἑλλάδος, ὑψηλότατε, τὴν τῆς Ρωσίας, Σερβίας Ρω-
μανίας κλπ.»

Πολλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου σφοδρὰ ἀντεῖπον,
ἀπεχωρίσθησαν δὲ ἀνευ ἄλλου ἀποτελέσματος, εἰμὴ
μὲ τὴν ρητὴν δὴλωσιν τοῦ Σ. Μητροπολίτου,
ὅτι τὸ πατριαρχεῖον δὲν θά ἀνεχθῇ τὰ
ὑπὸ τῆς Πύλης τεκταλόμενα».

Ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφοῦσιν εἰς τὰ «Ἡμ. Νέα».
«Παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήνοις ἐπικρατεῖ ἄκρα ἀγανάκτη-
σις κατὰ τῆς Πύλης ἐνεκα τοῦ διορισμοῦ τῶν Βουλ-
γάρων ἐπισκόπων. Χθὲς (Κυριακῇ) περὶ τὴν ἐνδεκάτην
ὥραν, παρὰ πάντα τὸν πνιγρὸν καθῶνα, ἐγένετο
συνάθροισις ἐν τινὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς ἣν παρήσαν
πάμπολλοι πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως πολῖται. Κρή-
τες, Μακεδόνες, Ἡπειρώται, Θράκες, Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τὸ
αὐτὸ συνηγμένοι, ἐξέφρασαν τὸ κοινὸν φρόνημα κατὰ
τῆς παρανόμου πράξεως τῆς Πύλης. Αἱ ἐφημερίδες
ἅπασαι δημοσιεύουσιν ἄρθρα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «ἡ
Ἐκκλησία ἐν διωγμῷ». Μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο ἐτέ-
ρα συνάθροισις ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐτέρα δὲ πάλιν συνά-
θροισις προαναγγέλλεται τῇ Τρίτῃ. Ἡ ὀργὴ τοῦ λαοῦ
φαίνεται ἀκάθεκτος».

ΚΡΗΤΗ.

Φρικταί, φρικτόταται, εἶναι αἱ ἐκ Κρήτης τελευταί-
αι εἰδήσεις. Ἡ διαταγὴ τοῦ Τζεβὰτ πασᾶ, ὅπως φο-
νεύονται πάντες οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς κελεύσεις
τῶν στρατιωτῶν, καὶ τῶν ἀπλῶν ἀκόμη, ἤρξατο ἐ-
φαρμοζομένη μετὰ τρομεροῦ τρόπου. Πάντες φονεύον-
ται. Οὐδεμία δὲ ἐξέλεγξις ἢ κατηγορία· διότι οἱ φο-
νεῖς ἱσχυρίζονται ὅτι οἱ ὑπ' αὐτῶν φονευόμενοι δὲν
ὑπῆκουσαν εἰς τὸ «στῆθαι». Καὶ τίς μαρτυρεῖ ὅτι δὲν
ὑπῆκουσαν; τίς βεβαίως ὅτι προσεκλήθησαν νὰ σταθῶ-
σιν; οὐδεὶς. Ἀλλὰ μήπως δὲν εἶναι τετραγωνικὸς ἀ-
ποδεδειγμένον ὅτι οἱ φονευθέντες ἐν Ἀνωπόλει Σφα-
κίων Ν. Κουντουράκης, Στυλ. Κουντουράκης καὶ Γ.

Σειμάνης, ἔχον προσέλθει οἰκία βουλῆσει, εἰς τὸ ἀ-
πόσπασμα ὑπὲρ τοῦς ἐφόνευτες.

Ἀναγγέλλεται ἐκ Χανίων εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημε-
ρίδας ὅτι ὁ Τζεβὰτ-πασᾶς διάταξε νὰ φυλακισθῶσιν
οἱ Τούρκοι στρατιῶται, οἱ κατηγορούμενοι ὅτι ἐπλήξαν
θανατιφόρως διὰ τῆς λόγχης τρεῖς Χριστιανούς ποι-
μένας ἐν Σφακίῳ. Πρὸς τοῦτοις ἐτέθησαν ὑπὸ κρά-
την καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ
στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἐπράυνεν ὅπως τὸν τὰ ἐξημμένα
πνεύματα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Ὑψ. Πύλη ἀπέστειλεν εἰς τὴν Πατρι-
αρχεῖα δύο τεσπερέδες ὡς ἀπάντησιν καὶ
πρὸς ἀνασκευὴν τῶν λόγων οὗς ἀναφέρει
ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὡς
προκαλέσοντας τὴν παραίτησιν του. Τὸ συμ-
πέρασμα τῆς Ὑψ. Πύλης εἶνε ὅτι ἐτήρη-
σεν ὠκριβῶς πάντοτε τὰ προνόμια καὶ ὅτι
τὰ βεράτια τὰ χορηγηθέντα τοῖς Βουλγά-
ροις ἐπισκόποις ἐν Μακεδονίᾳ δὲν εἶ-
νε νέον τι, ἀλλ' ἐπαράκλησις χάριτος,
χορηγηθείσης αὐτοῖς πρὸ πολλοῦ, καὶ ὅτι
τούτων ἕνεκα δὲν ἀποδέχεται τὴν παραι-
τησιν τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἐν τοῖς Πα-
τριαρχείοις δύο ἐθνικῶν σωμάτων· ἀλλὰ καὶ
ὁ εἰς καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὰ ἑτέρα ἐπιμέ-
νουν εἰς τὴν παραίτησιν αὐτῶν, μὴ δεχό-
μενοι τὴν εἰθύνην τ' ἀντιπροσωπεύουν ἐκ-
κλησίαν διωκομένην ὑπὸ τοῦ κράτους.

Ἀς ἴδωμεν ποῦ θά καταβῇ τὸ ζήτημα
τοῦτο.

Τὴν προχθὲς Δευτέραν 6) 18 τρέχοντος
ἐβαπτίσθη ἐν τῇ βασιλ. ἐπαύλει Δεκελείας
ὁ υἱὸς τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου δι' ὁ-
λης τῆς ἐπισημότητος. Ἀνάδοχοι αὐτοῦ ἦ-
σαν ἡ ἀνασσα τῆς Ἀγγλίας, ἡ αὐτοκρά-
τειρα Φρειδερίκου, ἡ Μ. Δούκισσα Ἰωση-
φόβνα μήτηρ τῆς βασιλίσσης, ἡ Μ. Δού-
κισσα Ἀλεξάνδρα, ἡ πριγκίπισσα Μαργα-
ρίτα τῆς Πρωσίας, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος,
ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς
Ρωσίας, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ
ὁ βασιλεὺς Γεώργιος.

Ἡ ἐν Κων. πόλει βουλγαρικὴ ἐξουσία
ἀπέστειλε τὰ βεράτια τῶν βουλγάρων ἀρ-
χιερέων εἰς Σόφριαν, συνοδεύσασα αὐτὰ δι'
ἐπιστολῆς ἐν ἣ περιέχονται ὁδηγαὶ περὶ
ἱματισμοῦ τῶν βουλγάρων ἱερέων. Δι' ἐρ-
κυλλίου τῆς δὲ ἀγγέλλουσα εἰς τὰς ἐπ'
αὐτὴν μητροπόλεις τὴν ἐκδοσὴν τῶν βερα-
τίων, ἐντέλλεται αὐταῖς νὰ τελέσωσι δη-
μοσίᾳ δοξολογίαν ὑπὲρ μακροήμερέσεως τοῦ
Σουλτάνου καὶ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλει-
ου τῆς κρατικῆς βασιλείας. Ἐκλήθη δὲ εἰς
Κων. πόλιν ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει ἡδὴ δια-
μένων βούλγαρος ἐπίσκοπος Ὀχρίδος.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον διεβιάσθησαν
εἰς τὸ ἀρμενικὸν πατριαρχεῖον δύο ὑπουρ-
γικοὶ τεσπερέδες. Διὰ τοῦ ἐνὸς ὁ ὑπουργὸς
τῆς δικαιοσύνης γνωστοποιεῖ, ὅτι ἡ Πύλη
δὲν ἀποδέχεται τὴν παραίτησιν τοῦ Πατρι-
άρχου Χορέν Ἀσικιὰν καὶ παρακαλεῖ τὴν
Αὐτοῦ Μακαριότητα ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρ-
χήν, διὰ δὲ τοῦ ἐτέρου ἀπαρτᾷ εἰς τὰ
ἐν τῷ ὑπομνήματι, ὑπὲρ ὁ πατριάρχης εἰ-
χεν ὑποβάλει πρὸ τινος εἰς τὴν Πύλιν.

Ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Αὐστρίας κατεχομέ-
ναις ἐπαρχίαις Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης
τὰ πράγματα δὲν φαίνονται καθόλου ἀν-
θρα. Ὑπόκωφος ἀναδρασμὸς ἐπικρατεῖ πα-
ρὰ τῷ λαῷ καὶ ἐπικεῖνται ἰσως ταραχαί,
ἐὰν ἡ Αὐστρία δὲν λάβῃ τὰ κατάλληλα μέ-
τρα πρὸς ἀποσόβησιν. Αἱ σερβικαὶ ἐφημε-
ρίδες ἐν μιᾷ φωνῇ ζητοῦσι τὰ ἐκκενώσει
τὰς κατεχομένας ἐπαρχίας ἡ Αὐστρία, ἐκ-
πληρωθείσης ἡδὴ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς.
Ἄλλως σοβαρὰ περιπλοκαὶ θά προκύ-
ψωσι.

ΑΠΟ ΤΡΟΟΔΙΣΜΗΣ ΕΙΣ ΚΥΚΚΟΝ.

Ἀπόσπασμα ἐξ ὁδοιπορικῶν ἐντυπωσεων.

Ἡ Τροοδίτισσα κειμένη ἐν τῷ βάλει κοιλίας, ἣν στή-
ματιζουσιν αἱ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου εἶνε μὴ τῶν περικαλ-
λεστέρων τῆς Κύπρου τοποθεσιῶν, τέλειον δημιουργημα φυ-
σικῆς καλλιότητος ἀνώτερον τοῦ ὁποῦ δὲν δύναται νὰ ἐξαι-
κίσῃ ζωστήρ καλλιτέχνου. Ἐν μέσῳ πενθῶν ὑψηλῶν καὶ πλα-
τῶν οὗς ποτίζουσι ρέοντα τὰ διαυγέστατα νεκρά τοῦ Κρυοῦ
ποταμοῦ, ἐκεῖ ὅπου ἀνοίει ἡ εὐθελὴς μυστίνη καὶ φύεται
ὁ εὐώδης λήθος, ὅπου ἀκούεται τῶν ρεόντων ὕδατων ὁ μι-
νυρισμὸς καὶ ψάλλει ἡ ἀηδὼν ἐν μοναδικῇ ἀρμονίᾳ τὸ πε-
ριπαθὲς αὐτῆς ἄσμα, εἶνε ἐκτισμένη ἡ Μοῦν ἐν ἀντιθέσει
πρὸς τὴν ὄλην τῆς φύσεως καλλονὴν οὕτω, ὥστε μόνον τῶν
χρῶν καὶ οὗς ὠκεοδμήθη. Κατοικεῖται ὑπὸ μοναχῶν εὐ-
γενεστάτων ὧν ἡ εὐρωστία εἶνε παροικιῶδης. Ὁ ἡγούμενος
τῆς Μοῦνης γέννημα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἀποτελεῖ ἰδι-
αίτερον τύπον ἐξ ἐκείνων, οὗς σπανίως δύναται τις νὰ συν-
αντήσῃ. Ὑψηλὸς καὶ ροδονέκκινος μὲ στήθος προεξέχον
μὲ θρηλμυρὸς σπουθηροδολούντας, ἔχει τὸ ἀνδρικὸν καὶ ἀ-
γέρωγον καὶ ἂν μὴ ἐδίδετο τὰ ράστα ἡθίματα εὐκολώτατα
ἐκλάθει αὐτὸν ὡς ἀρχηγὸν τῆς τῆς τῶν Οὐδασίων
ἢ ὡς ἀξιωματικὸν εὐζωνικῶν στρατευμάτων ἀνέχεσθαι εὐκο-
λώτατα τὰ κρημνώδη ἔρη καὶ μὴ λαμβάνων ὑπ' ὅψει τὸ
φορτίον ὁλοκληρῶ αἰῶνος κοιμᾶται ἐπὶ ὥρας ὑπὸ τὰ φυλ-
λώματα δροσερᾶς καρυδῆς. Δι᾿ ἄλλων ὅπως τύπον ἀποτελεῖ
τῆς Μοῦνης ὁ Οἰκονόμος ἀναστήματος μικροῦ τρέφων μακρὴν
γενεῖα καὶ ὁλίγον κυρὸς δύναται νὰ κλήθῃ ἐπὶ ὥρας
πολλὰς εἰς τὸ προαίλιον τοῦ μοναστηρίου, ἀναιμνησκόμενος
παρελθόντων μεγαλείων ἢ ἀναγινώσκων μετ' ἰδιαίτερου φω-
νῆς τόνου τὸν Δαμασκηνόν.

Δύσβατος ὁδὸς ἄγει διὰ τοῦ υπερημεμένου ὁρους εἰς τὴν
περικαλλὴ Μαραθάσαν. Νομίζει τις, ὅτι ἡ φύσις ἀμυλᾷται
εἰς τὰ μέρη αὐτὰ ποῦ νὰ φανῇ ὠραιότερα ῥωμανικώτερα
ποιητικώτερα! Ἐκεῖνος ὅστις θέλει νὰ ρεμβάσῃ, ὁ ποιητῆς
ὅστις θέλει νὰ ἐμπνευσθῇ, ὁ ἐραστὴς ὁ θέλων ν' ἀναμνη-
σθῇ τῶν θεληγέρων ἐρωμένων φιλάττης, ὁ ὑπάρχων ἐκεῖ ὅ-
που βασιλεύει ἡ ἡρωϊκία, ὅπου πνέει ζεφυρὸς ἀρωμάτων, ἐκεῖ
τοῦ τοῦ πᾶν καλύπτει ρεμβασμοῦ καὶ ποιήσεως πέπλος! Ἐ-
δῶ τοῦ ὁδοιποροῦ τὸ βήμα ἄς σταματήσῃ πρὸ θεᾶς θαυμα-
σίας καὶ τὸ βλέμμα αὐτοῦ ρεμβῶδες ἄς στραφῇ ἀνὰ τὰ εὐ-
ανθὴ ἔρη καὶ τοὺς μυρτοστερεῖς λειμῶνας τῆς περικαλ-
λοῦς τῶν Μυριανθῶν αὔρας, ἐκεῖ ὁ κειμηλιὸς ἄς καθίσῃ
ὑπὸ τὰ σκιερὰ φυλλώματα πλατάνου ἀειθαλοῦς ὅπως ᾤ-
ρεσθῇ σὺν αὐτῇ τὴν δῖψαν αὐτοῦ διὰ τῶν διαυγῶν τοῦ ποτα-
μοῦ τῆς Χάλης ὕδατων, ὅστις κατερχόμενος ἐκ τῶν κο-
ρυφῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀρδεύει τοὺς κήπους πολλῶν τῆς Μα-
ραθάσας χωρίων. Τίς καλλιτέχνης δύναται νὰ ἐξικονίσῃ
τὴν θέσιν τοῦ Προδρόμου καὶ τίνα ποιήσῃ δὲν δύναται νὰ ἐμ-
πνεύσῃ ἢ ἀπαράμιλλος φυσικὴ καλλονὴ τοῦ; Ἡ πύκη δι-
δουσα γλυκὺν ἀσπασμόν εἰς τὴν μὴλέαν καὶ ἡ πλατάνος ἐ-
ναγκαλιζομένη τοὺς κλώνας εὐπρόσως ροδακινίαν, τὸ ἄγρι-
ον καὶ τὸ ἡμερὸν τῆς φύσεως ἀρμονικῶς συνδεόμενα καθι-
στῶσι τὸν Προδρόμον μίαν τῶν λαμπροτέρων τῆς Κύπρου
τοποθεσιῶν. Ὁ Πεδουλάς ἐκτισμένος εἰς πολὺ χαμηλότεραν
θέσιν τοῦ Προδρόμου εἶνε πλέον δασώδης ἐκεῖνος, ἀρδεύε-
ται δὲ καὶ ὑπὸ ὕδατων πολλῶν ἢ δ' ὅλη Μαραθάσα εἶνε
ἀνθοδέσμη πλουσία, ἣν ἀποτελοῦσι τὰ εὐαρωμώτερα καὶ εὐ-
οαλέστερα ἄνθη τῆς νήσου. Ἡ φύσις ἐπρόκεινεν αὐτὴν μὲ
ὅλα τὰ κάλλη τῆς ἡ πέδον καὶ ἡ πλατάνος δροσίζουσιν
αὐτὴν, ἡ μερίνη καὶ ἡ δάφνη πέμπουσιν εἰς αὐτὴν τὴν θε-
σπεῖαν αὐτῶν εὐωδίαν καὶ ὑπὸ τὴν ὥρειαν σκίαν δένδρων
καρποφόρων δύναται τις νὰ διέλθῃ ὥρας εὐδαίμονος ἡσυχίας.
Οὐχ ἥττον τῆς φυσικῆς ἐξέχουσα εἶνε καὶ ἡ γυναικεῖα καλ-
λονὴ συνδυαζομένη μετ' αὐτὴν σωματικὴν ἀπαράμιλλον. Ρο-
δοκάνναι μὲ λαμπρὰ χαρακτηριστικά, εὐρυεῖς καὶ φαιδραὶ
ὕψηλα καὶ εὐθυγενεῖς ὡς κυπρίσσοι, αἱ ὥραι τῆς Μα-
ραθάσας γυναῖκες, ἐλκύουσι τοῦ διαδέχοντος τὸ βλέμμα αἱ ζωαὶ
αὐταὶ Καρυάτιδες, εἰκόνες ἀριεῖς τῶν ἀρχαίων Ἀμαζό-
νων. Σειρὰ συστικῶν πενθῶν καὶ πλατάνων κοσμεῖ τὰ περι-
καλλὴ ἀπὸ Πεδουλά μέχρι Κύκκου τοπία. Ὅσοι δύσβατοι
καὶ ἀνωταρεῖς, ἀτραποὶ ἐπὶ ὁρείων βραχυδῶν κάτωθεν τῶν
ὁρίων χαινοῦσι κρημνοὶ φοβεροί, καθιστῶσι ῥωμανικώτερα
τὰ μέρη αὐτὰ, εἰς ἃ προδίδουσιν ἰδιαιτέρων ποιητικῶν αἰγ-
λιν ἀπέραντα σκιερὰ δάση, ἐν οἷς εὐδαίμονος ἀνθρώπου φωνὴ
διατάσσεται κατ' ἡμέραν μεγαλεῖον τῆς φύσεως, οὐδεμία τα-
ραχὴ ἐπιδρά ἐπὶ τῶν μεταγροθικῶν σκέψεων σου, οὐδεμία τα-
ράχῃ ἐπιδρά ἐπὶ τῶν μεταγροθικῶν σκέψεων σου. Δύο παμ-
μέγιστοι βράχοι παρὰ τὴν βρύσην τοῦ πλατάνου στή-
ματιζοντες στενὴν διόδον ἀναπολοῦσιν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν
μίαν τῶν ἡρωικωτέρων σελίδων τῆς ἀρχαίας ἡμῶν ἱστορίας
ὅπως συμπληρώσωσι, φαίνεται, δι' ἐνδύων ἀναμνήσεων τὸ
ἔλκον τῆς φύσεως μεγαλεῖον, τὴν ὄλην αὐτῆς ῥωμανικό-
τητα καὶ μαγείαν. Ἡ μόλπη γλυκυρόδγρου ἀηδόνος ἀκούε-
ται εἰς τὸ βάθος τοῦ δάσους καὶ φίλου συνοδῶν τοῦ ἡ γλυ-
κυτάτη φωνὴ ψάλλει μοναδικῆς περιπαθῆς τραγούδι.
Κατόπιν τετραπόδιον ἀπὸ τοῦ Πεδουλά πεζοπορίας ἀπεκα-
λύθημεν πρὸ τοῦ μεγαλείου τῆς Μοῦνης. Ὁ ἥλιος ἔπεμπε

τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἀκτίνες ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τῆς Κύ-
κου ὁρίων. Σκιερὸν καὶ ἡμερὸν δάσος ἐκτείνεται κατ' ὅλην
τὴν Μοῦν ἐκεῖ ἐν ἡσυχίᾳ μελωδία ἀκούεται αἱ γλυκύ-
τατοι τῶν αὐλῶν φθόγγοι, τῶν δὲ προδόντων οἱ κωδωνισμοὶ
αὐξάνουσι τὴν ὄλην μαγείαν τῶν χαριτωμένων βουνῶν μας.
Οἱ βράχοι τοῦ Μοναστηρίου κωδωνοὶ κρούονται, ἀντηχοῦν
καὶ τὰ βουνὰ καὶ τὰ δάση καὶ οἱ μοναχοὶ προσέρχονται
εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ὑψίστου Εὐκαθέ: ἡτοιχία βασιλεύει πάν-
τοῦ.

Ὁ Ὑπερινὸς ἐτελείωται τῶν δὲ μοναχῶν ἡ εὐγένεια
καλεῖ τοὺς ξένους εἰς πλουσίαν τραπέζαν οὕτως δὲν ἐδου-
λοῦντο βεβαίως νὰ προσέλθωσιν, ἐκφράζοντες οὕτω τὴν
εὐληκίαν τῆς κοιλίας αὐτῶν αἰσθημάτων. Ἡ Μοῦν ἀποτελεῖ
ἀληθῆ λαβύρινθον οἱ δὲ τοῖχοι αὐτῆς δύναται νὰ θεωρη-
θῇ μᾶλλον ὡς φρεσὶα. Τούτῳ μοναχῶς χαρακτηρίζει
γένεσις μεγάλη ἔχουσι δ' ὅλοι ἀνυψωμένοι το ἔθνη αὐτῶν
καὶ ὥστε μὴ ἀπορήσῃτε καλοὶ μου ἀναγνώστα, ὅταν μὴ
ῥηθῇ: ὅτι αἱ ζητωκραυγαὶ αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἐνεύ-
μεται μετὰ τῶν ἡμετέρων ἀντήχων βροντωδῶς ἀνὰ τὰ βου-
νὰ τῆς Κύκκου. Οἱ ἰδιότροποι τύποι παντοῦ θὰ ὑπάρχωσιν
δὲν εἶνε λοιπὸν ἄξιον ἀπορίας ἂν εἰς ἐκ τῶν μοναχῶν τρέ-
φει περὶ τὰς 30 γὰλᾶς αἰτίνας, εἶνε αἱ ἀγρίοι αὐτοῦ
σύντροφοι. Εἰς τὸν ποικίλον τῆς Μοῦνης κόσμον πρέπει βε-
βαίως νὰ συγκαταλέξωμεν καὶ τὰς ἐκ Μελικουρίου ἐργατικές
ὕψηλās καὶ ὠραίας γυναῖκας, δικαιοδοτούσας ἄριστα τὴν ἐκ
τοῦ μέλι καὶ κούρη παραγωγὴν τοῦ Μελικουρίου, ἂν καὶ
δὲν δύναται, ὅσον ἀρρετὸν τὸ πρῶτον συνθετικὸν μέρος νὰ
δῶτω σαφεῖς πληροφορίας.

Διαμείναντες τέσσαρας ἡμέρας ἀνεχωρήσαμεν ἐκεῖθεν φέ-
ροντες μετ' ἡμῶν ἀναμνήσεις ζωηροτάτας. Ἀνῆλθομεν καὶ
πάλιν τὰ χαριτωμένα βουνὰ μας, ἐκδηλώσαμεν παρὰ τοῦς
εὐχαλεῖς τῆς Μαραθάσας ἀνθῶνας, ἐρεμβάσαμεν ὑπὸ τὰ
σκιερὰ αὐτῆς δάση, καὶ ἐπιστρέψαμε εἰς τὰ ἴδια εὐχόμενοι
καὶ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐλπίσεως τῆς ἡμετέρας πα-
τρίδος καταστάσεως, ἥτις θέλει ἐπέλθῃ μόνον ὅταν ἡ Κύ-
προς σὺν θεῷ ἐκτελέσῃ τῶν χειρῶν σκληρᾶς μετρητῆς
ἀποτελέσει ἕνα ἀδύνατον μεταξύ τῶν πολλῶν, οἷνες κο-
σμοῦσι τὸ στέμμα τοῦ Γεωργίου!

Νικολ. Κλ. Λανίτης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 53ον

Εἰς τοὺς θρίδακας μ' εὐρίσκει καὶ εἰς πλεῖστ' ἄλλα φυτὰ.
Πλὴν ἀκέραιον ἀκούων μ' ὁ συνήθης μου σκιρτᾷ.
Ἄν μού ῥῳθῇ τὰ δύο πρῶτα πειραθῇ νὰ διαλύσῃ,
Γίνωμ' ἀφαντος εὐθέως. Ἀγ! τὸν Πᾶνα-θὰ ἐργίτης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 54ον

Ἐπιπλέον θεωροῦμαι τῶν ρυθμῶν τῶν μικρῶν
Καὶ τοῦ ρεύματος ὡσεὺς τῶν μεγάλων ποταμῶν
Πλὴν τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης εἰς τὸ βάθος μὲ πατεῖ
Κι' ὁ Βορρᾶς ὁ μανιώδης στρυμωγμένος μὲ κρατεῖ.
Ὁ Βορρᾶς ὁ ἄμα κοπάσῃ, διατέλλομαι εὐθὺς
Κι' ἀνυψοῦμαι εἰς τὸν ἀέρα πρὸς τὸ βάθος ὁ καθεῖς.
Τούτο ἔμοις τὴν ἡμέραν, τὴν δὲ νύκτα ὦ! τί τύχη!
Μὴ ἐπέπρωτο νὰ φεύγω ἀπ' τοῦ κράτους τῆς τὰ τίχης;

Δογὸ γρίφος 12ος.

Αἰσώτειν ἐπὶ συστάσει πῶς (χ) ἔση σ' σοῦ.
Ἐκ Λευκωσίας, Δημ.σθ. Χ. Σεβέρης.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατία α. ποιότητος γρ.	240—250
δευτέρας ποιότ.	215—225
» εὐνομένη » »	170—180
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἡ ὁκ. παρ.	76
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	118—120
αἶτος τὸ κοιλόν	18—22
κριθὴ	9—11
Ὀρόδος	13—14
χρυσάκια εἰς τὰς ἀποθήκας	90—92
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἐλαβεν ἐσχάτως
ἐξ Ἀγγλίας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγμα-
τα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, δηλ.
λασμιρίων, τροχῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κα-
τὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς

τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργασασίων θέν τὰ λαμβά-
νῃ, ἐτοιμοὺς ἐνδυμασίας καὶ μὴ, εἰς μικρὰν ἢ
μεγάλαν ποσότητα. Ἐστὶ δὲ δυνατόν, νὰ φέρῃ
διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινά, κολάρα, λαί-
μαδέτας, ὑποκάμισα, σινδόνα ἑτοιμα καὶ μὴ, κατ'
ἐκλογὴν καὶ εἰς οἶον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος,
χειρομάντρα, τραπιζομάνδουλα, καὶ ὅλα ἐν γένει
τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομέ-
νους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Γεωργίου τρία μαγαζεῖα τῆς
Ἑλλάδος. Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα
μαγαζεῖα τῆς Θέλλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐ-
νοικίαν.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαίμαριδης ἰδρύσας ἐν Βα-
ρωσίσις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου
ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαρίγαν
ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν εσφυλίων καὶ οὐχὶ
σπίρτων, ἐξαιρετοῦ ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγ-
καταβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέ-
ρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαρίγαν,
ἐβγαλέμενη ἀπὸ εσφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ
ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκᾶ, ἃς κατευθύνονται εἰς
τὸν καθηγητὴν ὅπως τῆς κατασκευῆς ἀδελφῶν
καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κα.
Γ. Μιχαηλίδην, ὅς ἐβραθεύθῃ τόσας φορὰς διὰ
τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητα του.
Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθηρῶν
καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐ-
ρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς
τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἑτοιμα, ἐκ καλῆς χρυ-
σοῦραντου σόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ»
διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦν-
ται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων
ποιότητων, συγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμ-
πεκκί ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ
χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν,
γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώ-
σφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο
μένουσι καὶ ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριγάρδου (ἐνταῦθα) πω-
λεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78,
καὶ βάθος 60, ἥτοι ἐμβαδὸν 4,680 πό-
δας τετραγωνικοῦς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ
Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ.
Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλομένοι ἀποταθῆτω-
σαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀν-
τικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰ-
κία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γη-
πέδου 150 ποδῶν μήκους 45 πλάτους, ἔχουσα
σύνολα δύο ὁδοὺς, ἀπ' ἐτέρου γῆν ὁρρανῶν Κε-
σόγλου καὶ ὀπισθεν κήπον τοῦ Μοναστηρίου
Χρυσοροιατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων
καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου
δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλομένος ἀποταθῆτω
εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.